

הַיֶּלֶד גִּיא – הַתְּפִלָּה שְׂבֹקֶת רְקִיעִים
סִיפּוֹר מְרַגֵּשׁ עַל אֲמוּנָה, תְּפִלָּה וְנֶס גָּלוּי.

גִּיּא הָיָה יֶלֶד מְתוּק וְשִׁמַּח, בְּדִיוק כְּמוֹכֶם! הוּא לָמַד בְּבֵית סִפֵּר דָּתִי, וּבְכָל בִּקּוּר אָמַר "מוֹדָה אֲנִי" וְהִתְפַּלֵּל בְּשִׁמְחָה.
אָמוּ דִּינָה עֲבָדָה בְּבֵית חוּלִים, וְהִכִּירָה אֶת הָרוֹפְאִים הַכִּי גְדוֹלִים. הִיא חָשְׁבָה בְּטָעוֹת שֶׁהֵם יְכוּלִים לְרַפֵּא כָּל דָּבָר...

בְּיוֹם בָּהִיר אֶחָד, הֵטְלָפוֹן
בַּבַּיִת צִלְצַל. מִזְכִּירַת בַּיִת
הַסֵּפֶר סִפְּרָה שְׁגִיָּא מִרְגִּישׁ
כְּאִב רֹאשׁ חָזָק וְסִתְרָחוּרֶת.
אִמָּא דִּינָה לֹא נִבְהָלָה, הִיא
סִמְכָה עַל חֲבֵרֶיהָ הָרוֹפְאִים
הָרוֹפְאִים שֶׁיַּעֲזְרוּ בְּקִלוֹת.

אך בבקר הבא... גיא קם
מהמטה ולא יכול לעמוד
על רגליו. "הראש שלי
כואב, וכל החדר
מסתובב..." הוא לחש.
דינה מיד לקחה אותו
לבית החולים הגדול.

בבית החולים, גיא נכנס
לבדיקות במכשירים
גדולים ומפחידים.
מכשיר ה-CT וה-MRI
צלמו את הראש שלו.
אמא דינה צפתה
שהרופאים יפתרו את
הבעיה ברגע.

שַׁעֲתִים וַחֲצִי חָלְפוּ.
הַפְּרוֹפֶסוֹרִים יָצְאוּ חִירִים כַּסִּיד.
"יֵשׁ לְגִיָּא גִידוֹל מְסִיכָן מְאוֹד
בָּרָאשׁ!" הֵם אָמְרוּ.
"מֵצֵבוּ קְרִיטִי! תִּבִּים לְנִתַּח
אוֹתוֹ מִחֵר בַּצָּהָרִים, אִם לֹא
לֹא – יִהְיֶה מְאוּחָר מֵדִי!"

דִּינָה הִרְגִּישָׁה שֶׁהָעוֹלָם מְתַמוּטָּט.
פְּתָאוּם הִיא הִבִּינָה: הָרוּפְאִים הֵם רַק בְּנֵי אָדָם, הֵם לֹא יְכוּלִים לְהוֹשִׁיעַ בְּאֻמָּת.
רַק אֶחָד יָכוֹל לַעְזֹר עֲכָשׁוּ – אֲבֹא שְׁבַשְׁמִים!

(יַחַד:) "ה' הוּא הָרוּפֵא הָאֲמִיתִי, וְתַפְלָה מֵהֵלֶב – בּוֹקֶעַת כָּל הָרְקִיעִים!"

"אַל תַּנַּתְחוּ אוֹתוֹ עַד־יָן" בְּקִשָּׁה דִּינָה.
הִיא הִתְקַשְּׁרָה מִיָּד לְאַחִיָּה רֵתֶם.
הוּא אָמַנָם לֹא הָיָה רוֹפֵא,
אַךְ הָיָה לוֹ קֶשֶׁר חָזָק עִם בּוֹרָא
עוֹלָם.

רֵתֶם שָׁמַע אֶת הַבְּשׂוּרָה וַיֵּצֵא
לְפַעֲלָה רוֹחֲנִית!

רְתֵם נִזְכֹּר שְׁחֵבֶר שְׁלוֹ נִמְצָא בְּדִיוֹק עֲכָשׁוּ בְּאוֹקְרָאִינָה,
מִמָּשׁ קָרוֹב לְקֶבֶר הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב! הוּא חֵיג אֱלִיו מִיָּד בְּדַחֲיפּוֹת: אֵימָל,
"אָחִי, מִדְּבָר בְּפִקּוּחַ נֶפֶשׁ, סִכְנַת חַיִּים שֶׁל יֶלֶד!"

הַחֲבֵרִי, עֲטוּף בְּטִלִית וּתְפִלִּין, רָץ יִשָּׂר אֶל קֶבֶר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב
הוּא נִפֹּל עַל הַצִּיּוֹן, פָּרַץ בְּסִבְכֵי עֲצוּם וְצָעֵק: 'רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם!
רָפָא נָא אֶת הַיֶּלֶד גִּיָּא! עֲשֵׂה עִמּוֹ נִס לֹא נִתּוּחַ!'

בְּאוֹתוֹ הַזְמַן מִמַּשׁ בְּבֵית הַחוֹלִים, גַּם אִמָּא דִּינָה צָעָקָה לַשָּׁמַיִם מִכָּל הַלֵּב.
שְׁתֵּי הַתְּפִלוֹת – שֶׁל הָאֵם וְשֶׁל הַחֵבֶר אֶצֶל הַצַּדִּיק – עָלוּ יַחַד לְכֶסֶּא הַכְּבוֹד.

(יחד:) "ה' הוא הָרוֹפֵא הָאֱמִיתִי, וְתַפְלָה מִהֵלֶב – בּוֹדֵל כָּל הָרִקְאָת –
בּוֹקֵעַת כָּל הָרִקְיָעִים!"

רוֹתֶם הִתְקַשֵּׁר וְאָמַר לְדִינָה:
"תְּדַרְשִׁי מֵהָרוֹפְאִים בְּדִיקָה
חוֹזֶרֶת לְפָנַי הַנִּתּוּחַ!"
הָרוֹפֵא הָיָה הַמּוֹם:
"בְּדִיקָה חֲדָשָׁה?! חֲבַל עַל הַזְמַן!
הֲרִי רָאִינוּ אֶת הַגְּדוּל!
אֲךָ דִּינָה הִתְעַקְשָׁה מֵעַמֶּק לְבָהּ,
וְהָרוֹפֵא נִכְנָע.

גִּיא נִכְנָס שׁוּב לַמַּכְשִׁיר... וְאִז קָרָה פֶּלֶא שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר!
הַפְּרוֹפֶסוֹרִים הִבִּיטוּ בַּמָּסָךְ וְלֹא הֶאֱמִינוּ לְעֵינֵיהֶם:
הַמַּחֲשֵׁב גִּיא הָיָה נָקִי לַחֲלוּטִין! שׁוּם גְּדוּל! שׁוּם מַחֲלָה!

מְנַהֵל חֵדֶר הַנְּתוּחַ עָמַד
נִדְּהָם וְאָמַר בְּקוֹל רוֹעֵד:
"אֵין לִי שׁוֹם מְלָה רְפוּאִית
לְהַסְבִּיר אֶת זֶה...
זֶה פָּשוּט נִם מִהַשְׁמַיִם!"
הַנְּתוּחַ בֵּיטָל, וְגִיא חֲזֹר
חֲזֹר הַבֵּיתָה בָּרִיא
וְשִׁמַּח לְשִׁחַק עִם חֲבֵרָיו.

כְּעֵבֶר חֹדֶשׁ, נִסְעָה מְשַׁפְּחָתוֹ שֶׁל גִּיא הַמָּתוֹק עַד לְקֶבֶר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב.
הֵם עָמְדוּ שָׁם בְּדַמְעוֹת אוֹשֶׁר וְאָמְרוּ: "תּוֹדָה לָךְ ה', עַל הַחַיִּים וְעַל הַיָּס הַגָּדוֹל!"
כִּי עֲכָשׁוּ כָּלָם כְּבָר יָדְעוּ:

(וְכָלֵנוּ יַחַד:) "ה' הוּא הָרוּפָא הָאֱמִיתִי, וְתַפְלָה מֵהֵלֶב – בּוֹקֵעַת כָּל הָרְקִיעִים!"

